

סיום התפילה

We rise.

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל,

לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית,

שֶׁלֹּא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת,

וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה,

שֶׁלֹּא שָׁם חִלַּקְנוּ בָּהֶם,

וְגַרְלָנוּ כְּכָל־הַמוֹנָם.

וְאַנְחָנוּ בְּזָרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים,

לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיִסַּד אֶרֶץ,

וּמוֹשֵׁב יָקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מְמַעַל,

וְשִׁבִינַת עֲזוֹ בְּגִבְהַי מְרוֹמִים,

הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד.

אָמֵת מְלַכְנוּ אָפֶס זִוְלָתוֹ,

כְּכַתוּב בְּתוֹרָתוֹ:

וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם וְהִשְׁבַּתְּ אֶל לְבַבְךָ, כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים

בְּשָׁמַיִם מְמַעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד.

ALEINU. This prayer was originally composed for the *Malkhuyot* ("Sovereignty") section of the Rosh Hashanah Musaf service. Since the late Middle Ages, it has acquired a special pride of place in Ashkenazic liturgy (but not in most Sephardic rites) and is recited as part of the conclusion of every service. It is customary to physically bow from the waist when we recite the line *va-anahnu korim*, "And so we bow."

NOR FORMED US AS ALL EARTHLY FAMILIES וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. The historic continuity of the Jewish people defies the story of most nations. Nevertheless, the Jewish exceptionalism emphasized in this prayer has been a matter of controversy, and the current Israeli Masorti Movement has offered the

option of reciting instead the lines from the prophet Micah: "For the people of every nation shall walk in the name of their god, but we shall walk in the name of Adonai, our God, forever" (4:5).

KNOW THIS DAY וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם. Deuteronomy 4:39, from Moses' speech enunciating the meaning of God's revelation at Sinai.